

Všechno zlé je k něčemu dobré. Jak muzikanti méně vystupovali, o to více byli ve studiích, skládali a natáčeli a druhá polovina roku 2021 přinesla velmi pěknou nadílku desek. O některých z nich jsem už psal, nyní přináším další várku. **Žamboši** natočili **Světlojemy** a opět nezklamali. Správný poměr přemýšlivých i satirických textů, muzika, která nenudí a pokud je repetitivně, jako v

Supersongu

, tak pobaví. Jen se nemohu zbavit dojmu, že v textu v bookletu mají správně „refrény“ a v písni zpívají „refrémy“. Ale třeba je to nějaký chyták na posluchače. Kdyby už neměli tolik Andělů a kdyby nevyšla spousta dalších podobně dobrých desek, hned bych je nominoval znovu. Album si asi budete přehrávat selektivně, vyberete si své oblíbené skladby – pro mě to jsou, kromě zmiňovaného

Supersongu

, ještě

Už aby

,
Jeg elsker deg

a

Podnebesím

.{desky 1713}

Blondýna

natočila album

Nevolej mi do nebe!

. Je trochu introvertnější, než jsem čekal, ale našel jsem i své oblíbené žertovné písně a objevil nové. Blondýna jasně postupuje od zábavných, mírně satirických songů k hlubší vnitřní výpovědi, aniž by ztratila lehkost a eleganci jak v muzice, tak v textech. Při některých mě i příjemně mrazilo –

Výprava

nebo

Volej

, ale našel jsem si i další:

Andělská

,
Hej haló pane, Milá sedmi loupežníků, Rozbití

nebo

Výpravčí

. A když k tomu připočtu trojici starších a oblíbených hitů –

Antiprotestsong, Hipster

a

Underground

, tak jsem si vlastně zaškrtl jako výborné skoro všechny písničky na desce. Jen jednou trochu přehrává -

Holí na pankáče

a jednou laťku kvality trochu populisticky podlezla -

Volební

.{desky 1711}

Na album

Reného Matláška

Tlusté čáry

jsem byl hodně zvědav. Jednak proto, že ho sleduji už od časů Dětské Porty jak jako sólistu, tak i jako člena skupiny Marod, jednak některé jeho singly byly velmi povedené (

Slepičí speech, Maková panenky

), jednak se produkce desky ujal neméně schopný Vít Štaigl. René Matlášek se ovšem bohužel na desce představil 12x v jedné poloze, a to jak v textech, tempech písní, tak i v projevu - trochu jakoby žalující, trpící a snad až místy ukňouraný. A nepomohly tomu ani pestré aranže, které desku posunují spíše k popu. Vybral jsem vlastně jen

Šeřík

a

Nejradši asi

, které mají ozvěny Reného temperamentu z minulosti. Ale třeba je to znak hudebního zrání a vývoje a já jsem jen konzervativní.{desky 1722}

Podobně

Melissa

a album

Folk

. Zvolili si zajímavou žánrovou parketu na pomezí folku současného, historizujícího i, řekněme, keltského, ale nedokázali úplně rozvinout možnosti, které se jim z této kombinace nabízejí.

Takže album sice zní kompaktně jako jeden celek, ale je to spíš dáno jistou dramaturgickou i výrazovou monotónností. U všech písniček jsem čekal, kdy to konečně rozbalí, ale skladba bez toho rozbalení prostě uplynula. Přitom z projevu je znát, že mají na víc a zvládli by to, jen se, takřikajíc, nedržet tolik při zdi. Zaujaly mě

Bailarina, Šašek

a

Směrem půlnočním

, ale nevyskočily na mě samy, jako třeba písně u Žambochů či Blondýny, ale musel jsem si je vyhledat.{desky 1701}

A nakonec ostřílená kapela se sólistkou:

Nerez & Lucia

, album

Cela

. Nerez zůstává věren svému stylu a Lucia dodává písním svěží šťávu. Pohybuje se od soft folku, přes názvuky folkrocku až k inspiraci blues. Některé skladby zaujmou atmosférou (titulní *Cela*

), jiné vás takřka vyzvou k tanci (

Doktor Strach

), u jiné se zaposloucháte do textu (

Pozitivní negace

), křehká a romantická

Preplnená

Dobrá až výborná nadílka

Napsal uživatel Miloš Keller
Čtvrtek, 13 Leden 2022 21:04

vás obklopí romantikou slovenské lidové písničky či navodí francouzskou venkovskou atmosféru (

Provence

). Jistě, občas se objeví i hlušší místa (

Ona

). Celkově dostáváte do ruky a přehrávače album, které je výrazově pestré a přesto jednotně působící, nesdělující banality nebo povrchnosti.{desky 1724}